

Schiller   Instituttets Specialrapport: Introduktion: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance", som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Glød dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Download (PDF, Unknown)

2018:

Macron tilslutter Frankrig den Nye Silkevej

Nu må Danmark på banen af formand Tom Gillesberg:

Den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina 8.-10. januar, hvor han annoncerede, at Frankrig vil samarbejde tæt med Kina om Xi Jinpings Bælte og Vej-Initiativ, er et glædeligt og dramatisk skifte i international politik. For første gang markerede en vestlig stormagt, tilmed et af de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, at man vil forlade det fejlslagne, gamle, vestlige paradigme, hvor man har insisteret på en unipolær verdensorden med USA som verdens politibetjent, der sikrer, at private finansielle interesser med centrum i London og New York kan diktere, hvad der foregår i verdensøkonomien. Hvem, der kan få udvikling og hvem, der skal leve på tredje klasse. Kina har de seneste årtier formået at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom og ønsker med Bælte & Vej-Initiativet at gøre det samme muligt for resten af verdens nationer. Det anerkendte Macron og erklærede, at Frankrig vil deltage i denne proces, særligt i Afrika, hvor Kina er i gang med at udvirke infrastrukturelle mirakler, og hvor Frankrig har en lang kolonihistorie og (mener Macron) en forståelse for, hvad der rører sig blandt afrikanerne. Han fremhævede, at man ikke må gentage kolonialismens fejltagelser, som han mente, at Frankrig har sin del af ansvaret for, men have en inkluderende investeringspolitik, hvor alle kan være med. ...

Ruslands udenrigsminister Lavrov: USA vælger en strategisk konfrontationspolitik i stedet for en dialog og bilateralt samarbejde

20. jan., 2018 – I en vidtrækkende pressekonference i går i New York, sigtede den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov efter det, han kaldte USA's »beklagelige strategiske politik over for Rusland og Kina, hvor USA, »i stedet for at bero på international lov«, føler, det må bevise sit lederskab gennem »koncepter og strategier for konfrontation«. Kremls talsmand Dmitry Peskov kom også med lignende bemærkninger i går.

Rusland er rede til dialog, sagde Lavrov, for at diskutere militær doktrin, ligesom man har gjort i fortiden, »da militærfolk fra begge lande opbyggede tillid«. Der er mange nøgterne mennesker, understregede han, der forstår, at »strategisk stabilitet bør bevares, og alle trusler mod det bør fjernes«. Men, advarede han, dette er umuligt uden amerikansk-russisk samarbejde. Han bemærkede, at USA havde klaget over, at Rusland angiveligt skulle have overtrådt sanktioner imod Nordkorea, men aldrig havde fremvist det mindste bevis på dette.

Det amerikanske dokument for National Sikkerhedsstrategi nævner Kina som den »aggressive« økonomiske magt nummer ét, efterfulgt af Rusland som nummer to, påpegede Lavrov. Sammen

med Kina »er vi i færd med at få det internationale system til at kollapse indefra« og »true verdensordenen efter Anden Verdenskrig«, der »angiveligt blev skabt af USA og dets allierede efter krigen«. I virkeligheden, fortsatte Lavrov, bidrog det tidligere Sovjetunionen meget til etableringen af denne verdensorden, der blev udarbejdet af FN.

Lavrov adresserede ligeledes USA's rolle i det nordlige Syrien, hvor, rapporterer RT, han sagde, at amerikanske styrker var »seriøst involveret i at skabe alternative regeringsinstitutioner på en udstrakt del af det syriske territorium«. Dette modsiger USA's egne ofte erklærede forpligtelser, sagde han, »om at bevare Syriens suverænitet og territoriale integritet«.

Washingtons inkonsekvens ang. Syrien »er ganske karakteristisk for moderne amerikansk diplomati«, erklærede Lavrov, inklusive årsagerne til, at de er i Syrien og »handlingerne hos den koalition, som de befaler over«. Han sagde, at han ved mange lejligheder med udenrigsminister Rex Tillerson havde diskuteret Ruslands bekymringer over USA's handlinger i Syrien. Selv om Tillerson har sagt til ham, at USA kun er i Syrien for at bekæmpe ISIS, »ser det nu ud til, at USA har nogle mere langsigtede planer«. »Vi må«, sagde Lavrov, »således tage dette i betragtning og søge løsninger, der ikke vil tillade ødelæggelsen af syrisk suverænitet«.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov under en pressekonference i New York, 19. jan., 2018.

Rusland vil invitere USA med

til Kongressen for Syrisk Nationaldialog i Sotji

18. jan., 2018 – I et interview med Sputnik sagde den russiske ambassadør til USA, Anatoly Antonov, at Moskva har besluttet at sende en invitation til USA og medlemmer af FN's Sikkerhedsråd til at deltage som observatører i Kongressen for Syrisk Nationaldialog, der afholdes i Sotji 29.-30. jan.

»Vi anser kongressen for at være et forum, der er tænkt at skulle give seriøse impulser til forhandlingsprocessen under FN's regi i Genève, og til at opnå de aftaler, som syrerne selv kommer frem til gennem gensidig enighed og uden forudgående betingelser«, sagde Antonov. »Vi opfordrer internationale og regionale aktører, der har indflydelse på udviklingen af situationen i Syrien, til at indtage en utvetydig holdning til støtte for kongressen.«

Antonov sagde ligeledes, at han er overbevist om, at præsident Trump stadig ønsker at forbedre relationerne med Rusland, men blokeres af interne kampe hjemme. »Donald Trump kom til magten med det mål at forbedre de bilaterale relationer«, bekræftede Antonov. »Jeg er sikker på, at præsidenten ikke har opgivet dette mål. Men han var ikke i stand til at opnå det.« Han sagde, »Relationerne mellem USA og Rusland er forværret i løbet af det seneste år, og de er blevet taget som gidsel i den interne, politiske kamp i USA.«

Foto: Ruslands ambassadør til USA, Anatoly Antonov, i et interview med Sputnik.

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika« LaRouche PAC Internationale Webcast 19. jan., 2018, med Hussein Askary og Jason Ross, forfatterne af Schiller Instituttets nye rapport

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renaissance«.

(OBS! Se [invitation til seminar i København 5. febr. med Hussein Askary](#))

[Bemærk: Der er mange billeder, der hver er separat nummererede af de forskellige talere; det er selvfølgelig bedst at se videoen, -red.]

Vært Matthew Ogden: Det er 19. januar, og dette er vores ugentlige fredags-webcast fra larouchepac.com.

Vi har et helt særligt program i dag; med mig i studiet har jeg Jason Ross, og via video fra Sverige har jeg Hussein Askary. Jason og Hussein er begge medforfattere af en ny

rapport, der netop er udgivet, med titlen, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renaissance«.

Det bliver emnet for aftenens udsendelse; men før vi kommer til det, vil jeg gerne lægge ud med at sige, at LaRouche Political Action Committee har indledt en national kampagne for at sætte betingelserne for valgene 2018. Som I ser her, er titlen for vores kampagne »Kampagnen for at vinde fremtiden«, og det er titlen på en erklæring, der nu cirkuleres i hele landet. Erklæringens indhold fremlægger de politiske prioriteter, der vil bestemme udfaldet af valgene her i USA i år, med hensyn til dette lands overlevelse. Vi er i det indledende stadie for at indsamle underskrifter på denne erklæring, og vi opfordrer seerne, især her i USA, til at underskrive denne kampagne. URL ses her på skærmen, og I kan også få organisationer i valgkredsene, medlemmer af delstatskongresserne, siddende medlemmer af USA's Kongres og i særdeleshed kandidater til offentligt (føderalt) embede, til at underskrive denne kampagne.

Indholdet af denne programerklæring er meget signifikant. Den kræver, at USA vedtager Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, dvs.: Vedtag Glass-Steagall for at rejse en brandmur mellem kommerciel, produktiv bankaktivitet og spekulativ bankaktivitet på Wall Street; for det andet, at indføre et nationalbanksystem (statsligt banksystem) i Alexander Hamiltons tradition; for det tredje, brug milliarder af dollar i føderal (statslig) kredit til at løfte det amerikanske folk og for at skabe produktiv beskæftigelse på det højeste og mest avancerede teknologiske niveau; og for det fjerde, sæt et forceret program i gang, der går i retning af udvikling af fusionskraft og udvidelsen af bemanded rumfart.

Det er meget, meget vigtigt, at vi har indledt denne kampagne nu, for vi går nu ind i de sidste 11-dages nedtælling fra nu og frem til præsident Trumps State of the Union-tale den 30. jan. Indholdet af dette politiske programforslag må være

bestemmende for præsidentskabets politiske program her i USA. Som I ser, er vore to punkter på dagsordenen 1) Vedtag Lyndon LaRouches Fire Love, og 2) Gå med i den Nye Silkevej.

Det bliver emnet for vores diskussion i dag. For de seere, der evt. ikke ved det, så blev ideen om den Nye Silkevej først udarbejdet af Lyndon og Helga LaRouche i 1980'erne. Det var den daværende Eurasiske Landbro for at udvikle det eurasiske kontinents indlandsområder, som forbinder Øst og Vest. Det blev til den Nye Silkevej og blev kaldt således af præsident Xi Jinping i Kina, da han i 2013 vedtog dette. Det udviklede sig så til Bælte & Vej Initiativet, som var en forbindelse mellem den landbaserede Silkevej og udviklingen af en Maritim Silkevej.

Gennem LaRouche-bevægelsens lederskab udvides dette nu til ikke blot en eurasiske Ny Silkevej, men en Verdenslandbro, der omfatter alle Jordens kontinenter, inklusive Vesteuropa, Central- og Sydamerika, Nordamerika og for vores udsendelse her i dag i særdeleshed, Afrika.

Udviklingen af Afrika har ligesom været en slags lakmusprøve for menneskeheden i dag: Kina har taget denne udfordring op og har bestået prøven og sat standarden, som resten af verden må følge. Vi har set dette inspirere andre nationer, og for nylig har vi haft et meget signifikant gennembrud med den franske præsident Emmanuel Macrons besøg i Kina, hvor han mødtes med præsident Xi Jinping og erklærede, at Frankrig favner billedet af udvikling af verden gennem den Nye Silkevej, inklusive, at Frankrig ønsker at arbejde sammen med Kina om Afrikas udvikling. Dette er måske en bodsgang for Frankrigs kolonialistiske imperiefortid, men det, præsident Macron havde at sige, var meget signifikant.

Som I ser, så holdt han en meget signifikant tale i Xi'an, og i denne tale diskuterede han, hvad Kina har gjort for at udvikle Afrika og for at løfte 700 millioner af sin egen befolkning ud af fattigdom, og at Frankrig nu må imødekomme

opfordringen til at deltage i denne udvikling, især udviklingen i Afrika, i partnerskab med Kina. Her følger et par citater af, hvad præsident Macron havde at sige:

»Det er lykkedes Kina i de seneste par årtier at løfte 700 millioner mennesker ud af fattigdom ... Men jeg tænker også på Afrika. Kina har i de seneste par år investeret stort i infrastruktur og råmaterialer med en finansiell styrke, som europæiske lande ikke har. Samtidig har Frankrig historisk og kulturel viden om Afrika, som giver det mange aktiver for fremtiden.

Vi må ikke gentage fortidens fejltagelser, med at skabe politisk og finansiell afhængighed under påskud af udvikling ... det turde være unødvendigt at sige, at denne udvikling kun vil ske i fællesskab ... Frankrig har erfaringen med en ensidig imperialisme i Afrika, der undertiden har ført til det værste, og i dag, med disse nye Silkeveje, der åbner op ... Jeg mener, at partnerskabet mellem Frankrig og Kina kan gøre det muligt at undgå en gentagelse af disse fejltagelser ... Det er en moralsk udfordring, og jeg håber oprigtigt, at vi kan imødekomme den sammen ... Det enorme arbejde, der gøres med infrastruktur og økonomisk udvikling, vil give et nyt ansigt til disse nye Silkeveje på det afrikanske kontinent.«

Som præsident Macron sagde, »det er en moralsk udfordring«; og nu får Afrika, der har været et af de mest underudviklede, fejlernærede, forarmede og tilbagestående steder på planeten, muligheden for en renæssance og for at blive et knudepunkt for udvikling for hele dette område af planeten.

Som jeg sagde, så er titlen på aftenens udsendelse »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«, og jeg vil lade Jason Ross introducere jer til Hussein Askary, og vi kan diskutere indholdet af denne specialrapport, der netop er udgivet.

Jason Ross: Jeg tror, vi skal gå direkte til Hussein nu.

Hussein Askary har arbejdet i området i mange år. Han er den, der oversatte *EIR's* Specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« til arabisk og lancerede denne oversættelse i Kairo på et møde med den egyptiske transportminister.

Hussein har arbejdet meget på dette. Sammen har vi skrevet denne 274-siders rapport, I ser her. I kan få en kopi af denne rapport på Amazon og direkte gennem vores site også, [LPAC.CO/ExtendedSilkRoad], I ser linket her for neden, for at få en kopi.

Og hermed, lad os høre fra Hussein.

(Her følger et engelsk udskrift af resten af udsendelsen).

HUSSEIN ASKARY: Thank you, Jason and Matt. I'm very happy to be on this show. The writing of this report, actually, which took us several months last year, together with you, Jason, and a great team of collaborators in the Schiller Institute, it was a bit of a paradox, because we were writing this report from the standpoint of the future, and therefore the tone is optimism in the report. But at the same time, when you look at the news from Southwest Asia, which people wrongly call the "Middle East," and Africa, the news that these regions are, you know, hell-holes and people are fleeing from there by tens of thousands, there's famines, there's wars, and all kinds of things. But, if you keep digging your feet into that so-called "reality," which is artificially created by geopolitics, you will

never come out and you will never be able to think clearly to solve the problem.

And therefore, as Lyndon LaRouche always says, it's the future that determines the present. It's our vision of the future which gives us the inspiration and the means of thinking

to change our behavior today. And this is something which we hope that with this report, too, and all the other campaigns we

are having, to change the minds of people, and of leadership, whether it's in the United States or Europe, or Southwest Asia,

or Africa – anywhere.

At the same time, we are not naïve, we are not in the ivory tower, sitting and drawing nice baths, but this is a very scientific study, based on LaRouche's idea of physical economy,

but also they are philosophical and humanist principles throughout this whole report and the project we are designing, which goes both humanist Christian tradition and also the Confucian humanist Chinese tradition. We have provided for the

readers of this report, a complete picture of what are the tools

needed, whether physically, or intellectually, scientifically and

morally, to be able to reach this future we are outlining in the

report.

And we are not simply just reporting on "great things" that have already happened, that China is doing, but we are drawing a

map towards the future: A future which Lyndon LaRouche already,

more than 30 years ago, when the African Union published the Lagos Plan of Action for the development of Africa, he criticized

the reaction to that policy by saying that you cannot adhere to the existing financial and economic and moral policies of the existing order, and at the same time achieve the development goals of Africa. You have to have a complete shift. And that shift is what Helga Zepp-LaRouche, the president of the Schiller Institute now says is the New Paradigm, the New Paradigm which has been launched by China and its partners in the BRICS, Russia and other nations, and many more nations are joining. Now, if we look at the first slide, the Silk Road, this is what Matt said in terms of our development of the idea – the LaRouches' development of the idea of the World Land-Bridge, to bring all the continents together. Now, the New Silk Road is already reaching West Asia and Africa. Egypt has been building the new Suez Canal to adapt to the Maritime Silk Road, and the other nations, like Ethiopia, Kenya, and others are already in collaboration and new railway systems have been built. So already on the ground, that's taking place. But what is needed is a larger vision which we provide. Now, also we have to reverse many of the old policies which have been followed, which have kept Africa impoverished, such as, for more than 200 years, Africa has been considered by the European colonialists and their partners across the Atlantic, as a looting ground – whether it is slavery, whether it is raw materials, plantations, and so on. And unfortunately, after World War II, the vision of Franklin Roosevelt was not implemented, because he died before the end of the war, and a wholly new type of

creatures took over in the United States. And the United States

also, with the “special relationship” with the British Empire became a partner in the looting of Africa. And companies we have,

like Anglo American, which is a corporation called Anglo American, very active in mining in Africa – I mean, the name tells you all about it.

But we just take a look at what has been happening in Africa in at least the last 10-15 years, the attitude, – that’s what is fascinating with the New Paradigm – the attitude of Europe and the United States toward Africa has always been that “Africa

is a problem,” while the Chinese see Africa as an “opportunity.”

Therefore, the focus by Europe and the United States, while they

were looting the continent, were just pushing aid programs.

Now,

the slide we have, number 2, here, is the “Foreign Direct Investments in Africa,” where we see the United States is the blue line on the top, and China is the red line, which is increasing steadily. The United States, something funny happened

in 2008 – there was the financial/economic crisis – then you have a dip in investments in Africa, but also what happens in the

United States is that the first African-American President is elected. And you see, from 2009, U.S. investments in Africa completely collapsed and came down to zero by 2015, while the Chinese investments increased.

Now, there’s a flip side to this argument, is because most of the U.S. investments in Africa are in the oil and mining sector. And with the collapse of the oil and mining prices, there

was no more interest; and Mr. Obama also launched the largest fracking operation on Earth in the United States, to make the

United States the biggest producers of fossil fuels in the world.

But China's investments continued all the same.

In the next slide, number 3, we see the level of investments by the Export Import Banks of the United States on the one hand,

which is the blue line which is completely dead, on the bottom;

the United States does not issue credit for exports any more to

Africa. But then we have the China Exim Bank increasing its investments, and more interestingly, is that the World Bank, which is the top, and you see where the failure of Western policy

in Africa has been: The World Bank has been investing more than

China in Africa, but it's a completely misdirected investment.

It's on tiny, tiny, small programs, there is no financing of large-scale infrastructure as China does; there are no transformative projects, and no new technology.

In the next slide, we can see we have a lot of hypocrisy, saying that the Chinese want to come into Africa to loot African

natural resources, and this image, number 4, shows a very clear

picture that it is actually the United States and the Western countries, but with the United States, the investments in Africa

have been mostly in the mining sector and the Chinese investments

have been very diversified, in construction, manufacturing, mining, and others, such as agriculture, for example.

We can see also, the next slide, is Britain. Now, China is the largest, and people think, is not the largest investor in Africa, yet. It's the United States and Britain which have been

the biggest investors in Africa. But as we showed the United

States is mostly interested in mining, energy, and metals; and here we have Britain, you can see the last 10 years of investments. ["U.K. Foreign Direct Investment Positions in Africa, 2005-2014"] And the last two columns in the breakdown into types of investments: The red one is mining, and the light blue is in the financial sector, which is also looting Africa's financial resources.

So that's really the picture. And in the final slide in this group, number 5, we have where the investments of the Import Export Banks have gone: The United States has 71% of all loans from the Exim Bank, although it has been very, very little, but 70% of it is in the mining sector; while China, the greatest chunk of the Exim Bank investments has been in the transportation sector. And of course, there's mining and energy, communications, water, and other – very, very important sectors for Africa's development.

Now, what we have, in addition to this looting of Africa, we have the hypocrisy which is very rampant in the West, like in Europe and the United States, that "we have to help Africa." Now, when they talk about "helping Africa" is simply very small relief projects to keep things as they are. And they usually talk about "sustainable development." Now, "sustainable development" does not mean that you build modern technology, technologies that we have in the United States or in Europe, whether it's in transport or power generation; it is absolutely forbidden to support

roads,
railways, nuclear power, hydropower – there is nothing like that. What they are proposing is simply, as President Obama, as we show in one of the slides, when he went to Africa, his idea, he had projects called “Power Africa,” for power generation in Africa, and we looked at the numbers and you know, the goal of Obama’s Power Africa is to keep Africa exactly as it is, with very, very slight changes here and there. And also what was being proposed was this idea of using solar energy, which everybody knows is not efficient to have a modern, industrialized economy.

So this has been a real problem in dealing with Africa. And as we have seen, that China has completely different idea about Africa –

ROSS: Hussein, why don’t we switch over to a clip we have of President Obama explaining what he thinks about African energy development?

PRESIDENT BARACK OBAMA: It’s going to be your generation that suffers the most. Ultimately, if you think about all the youth that everybody’s mentioned here in Africa, if everybody’s raising living standards to the point where everybody’s got a car, and everybody’s got air conditioning and everybody’s got a big house, well, the planet will boil over. [end video]

ROSS: That was President Obama in South Africa.

ASKARY: And in fact, that’s really revealing, because that’s his soul speaking, because they consider human beings as a

burden. Now, the United Nations statistics say that by 2050, the bulk of the world's population growth will take place in Africa.

And of the additional 2.5 billion new people, projected to be born between 2015 and 2050, 1.3 billion will be added in Africa,

which means Africa's population will reach about 3 billion people. Now, for Obama and the Malthusians this is a huge problem. But for China, this is a great opportunity!

And if we look, in 2015, which is very interesting, a complete contrast with what Obama's saying, when President Xi Jinping went to South Africa, the same place where Obama was speaking, in December 2015 at the Forum on China-Africa Cooperation (FOCAC), this is slide number 10, President Xi Jinping said something very interesting, which is really the spirit of the New Paradigm: What he told the African leaders is,

I quote, "Industrialization is an inevitable path to a country's

economic success. Within a short span of several decades, China

has accomplished what took developed countries hundreds of years

to accomplish and put in place a complete industrial system with

an enormous productive capacity." And then he continues and says,

"It is entirely possible for Africa, as the world's most promising region in terms of development potential, to bring into

play its advantages and achieve great success. The achievement

of inclusive and sustainable development within Africa, hinges on

industrialization, which holds the key to creating jobs, eradicating poverty, and improving people's living standards."

Now, wow! What a contrast! President Xi Jinping said that by using modern technology as scientific development, we have achieved miracles in China and this really applies to Africa, too, as developing nations. And he means it. So the Chinese now have turned the whole idea of "sustainable development" upside down. What people think in Europe and the United States about sustainable development means, pumps for water, the small solar panels – no! China's talking about [industrialization] and it's also the latest, the state-of-the-art technology available. Because this is also interesting from an economic-scientific standpoint, because what China experienced that instead of going back to square one, going back to the industrialization process where the United States and Europe started, with the steam engine – no, you start not with that, you start with the best technology available today, and that's high-speed railway for example. The same thing applies to Africa.

ROSS: You know, Hussein, you and I were both at a conference in November in Germany, in Bad Soden, and one of the speakers there was a Chinese professor He Wenping, who gave some talks about Chinese approach towards Africa. And since you're bringing up what China's policy is, why don't run a short clip of what she had to say, to hear it from a Chinese person directly?

DR. HE WINPING: But now, I think One Belt, One Road is entering 2.0 version—that is, now facing all the countries in the world. As President Xi Jinping mentioned to the Latin

American countries, “you are all welcome to join the Belt and Road.” In the Chinese “40 Minutes,” Xi said, all the African continent is now on the map of the One Belt, One Road, the whole

African continent, especially after the May Belt and Road Summit

in Beijing had taken place. ...

China’s One Belt, One Road initiative is relevant to countries, their own development strategy. For example, Ethiopia.

Ethiopia has now been named as the “next China” on the African continent. It’s not my invention, these words—many scholars have

been published talking about which country in Africa is going to

be the China in Africa, which means, developing faster! Faster and leading other countries forward. Most of them refer to Ethiopia.

Ethiopia has now reached an GDP growth rate, last year, as high as 8%...

So very quickly, let’s move to Africa. In Africa, we have commitment, that is the FOCAC, the full name is the Forum on China-Africa Cooperation. This forum was established in 2000, and

every three years there is a FOCAC meeting. The FOCAC meeting in

2015 took place in Johannesburg, South Africa. In that meeting,

President Xi Jinping joined the meeting, put forward ten cooperation plans, and pledged the money—as high as \$60 billion—to cover all ten areas: industrialization, agriculture,

infrastructure, finance, environmental protection, and more.

The Belt and Road is very good for Africa’s job creation. A lot of money has been earmarked to use for the industrialization

of Africa. Let me just highlight in my last two minutes, the

two

areas, like two engines—like in an airplane, if you want to take

off, you need two engines: One is industrialization, another is

infrastructure. Without good infrastructure, there's no basis for

industrialization—short of electricity, short of power, short of

roads, and then it's very hard to make industry take off.

We have done a lot. Africa now is rising. Before, Africa was regarded as a hopeless continent, more than 15 years ago. But now, with kite flying over, now it's Africa's rising time...

Just to show you another infrastructure map: the Mombasa to Nairobi railway that was just finished at the end of May. We are

going to build the second phase, from Nairobi all the way to Malaba in Uganda, and then that's an East African Community network. When this railway was finished—this is President Uhuru

Kenyatta, saying this laid the foundation for industrialization.

This shows people celebrating this railway connection, and this

shows a man holding a paper saying "Comfortable, convenient, very

soft, safe, and very beautiful." And here, very beautiful at 100

years old, a grandmother. [applause] [end video]

ASKARY: Yes, that's the spirit, that's the spirit of things that are happening in Africa, which is fantastic. But it's also

a certain projection of the happiness of the Chinese people and

their leadership in what they have achieved in their own country.

So China's saying, we have done this ourselves, you can do it, and we are committed to offering you everything we have achieved,

so you can also achieve yours. It's a win-win policy: It's good

for you, it's good for us.

It's completely different from what we have seen in the Western policy, which hopefully will change – what we mentioned

about President Macron, what he had said is really shocking for

me, too. And you see that the New Paradigm, it changes people's

souls. And this is very, very important that we are becoming more human than before, with these great achievements

So in any case, what we do in this report is, we took for example, if you look at slide 12, this is a map which the African

Union put together in the Lagos Plan of Action in 1982. But nothing has been done. This is for highways. Now, we don't prefer to have trucks travelling 10,000km from north to south; we

prefer more high-speed railway, standard gauge railways, and so

on. But this is the kind of vision which existed, but it was never implemented.

Our vision of connecting the whole African continent, and also with the so-called Middle East, that this could be done now.

We also believe that the Chinese intention is the same: To integrate all of the African nations, the populations and the natural resources of these nations, and utilize them for the development of Africa itself. Now, in 2014, which is my next slide [slide 13], the Prime Minister of China, Li Keqiang, went

on a tour in Africa. This picture is his meeting with the leaders of the East African Community, which Professor He

Wenping

just mentioned in her speech in the video you showed. He told the African leaders that China's intention is to help connect all

the African capitals with high-speed railway. One interesting thing which the Africans themselves say, is that when the Chinese

want to do something here economically, when they want to help,

they are not like the Europeans. The President of Uganda said,

they don't come here with lessons in democracy; they come here to

build things, they are not lecturing us. This is very interesting because China is not imposing anything on any nation.

It's inviting others and offering its capabilities. This was in

May 2014, and in just three years, we have the first standard gauge railway which is in the next slide [slide 14]; Uhuru Kenyatta, very proud, inaugurating the railway from Mombasa to Kenya. There was a British line which was called the Lunatic train, which was very slow, but it was designed to loot African

wealth. And also the Djibouti to Addis Ababa railway was built,

also in three years in record time, and so on and so forth.

So,

China is winning African hearts and minds by doing these investments, but doing them in record time and with no conditionalities involved.

In addition of course, some of the mega-projects which we are demanding be built and encouraging being built in Africa with

China's help, for example we have in slide 15 the Transaqua Project, which is an Italian-designed project to both refill Lake

Chad, which is drying up and threatening 30 million people's lives with drought. To bring just 5% of the water of the tributaries of the Congo River to Lake Chad through an artificial canal. But at the same time, connect East and West Africa with railway and roads to open these countries, which are Rwanda, Burundi, and Eastern Congo, the Central African Republic, Chad, and so on. These nations need outlets to world markets and also to import useful machines and so on. So, we have been propagating, as the Schiller Institute, for many years and trying to get the European Union and the United States to support this project; but they rejected it. Now China is proposing to start looking at this project, and a Memorandum of Understanding was signed with the Lake Chad Commission to have a feasibility study of this project; which is a huge project, but it will transform large parts of Africa, not because of the water itself, but because of the old infrastructure involved in the central part of Africa. The next slide [slide 15] outlines the impact area of this whole project. It will create massive agro-industrial centers in that part of Africa which is suffering the most. The biggest migration from Africa is from these regions into Europe. But instead of having all those young people drowning in the Mediterranean, trying to flee to Europe looking for a decent life, they can stay in their countries now and build their countries by giving them the tools to do that. Of course, there are also other projects, but what's

interesting about the Belt and Road is that it's also inspiring, not just helping countries, but inspiring countries to undertake plans which have been dormant for many years. But now the time has come; for example, the new Suez Canal project. There is also connecting to Europe from Morocco, which is the next slide [slide 16]; building a tunnel under the Strait of Gibraltar, connecting Morocco and Spain; and building a high-speed railway, the first high-speed railway in Africa is being built now in Morocco. There are new ports being built, and also a scientific, industrial city being built in cooperation with China. We have another connection between Africa and Europe; we have still not given up on Europe. We want Europe to its and technological potential to contribute to this project and help itself by contributing to Africa's development. We have the Sicily to Tunis tunnel and bridge connection to connect North Africa also to Europe; this is a mega-project, and so on and so forth. We have also the Grand Inga Dam which China is now interested in building on the Congo River, which will produce a huge amount of hydropower – 40,000MW of power – which is twice as big as the biggest dam in the world which the Chinese built in China; the Three Gorges Dam. The Inga Dam, or series of dams, will be twice as big as the Chinese Three Gorges Dam, and a Chinese company has made an offer to the government of the Democratic Republic of Congo; and there's also a counterbid by a Spanish company.

People should read the report; they should look at all the content and try to understand it with a completely new eye. The eye of the New Paradigm, which I think is very important. In conclusion, what I wanted to say initially, is that as we have in the last slide [slide 19] is this region which people call the Middle East; we call it Southwest Asia. It has been a horrific scene for the worst results of geopolitics and power politics. Regime change in Libya; regime change in Iraq; attempted regime change in Syria supporting terrorist groups. We have a horrible war in Yemen which should end immediately. It's the worst humanitarian catastrophe in the world right now, taking place in Yemen. You look at this region and say "How could this region get out of this Hell?" This is what Helga Zepp-LaRouche said: This year we should kill geopolitics. We should end geopolitics. The idea that nations have to undermine other nations; that nations are in competition with each other; that you have to weaken your adversaries; you have to undermine them, you have to kill them, you have to ruin their economy, destroy their infrastructure, so you can become a winner. That ideology is not really human. This has to end now and be replaced by the "win-win" idea, which is the more human kind of idea. The potential for enormous development exists in this region. It's the crossroads of the continents. Both the Belt and the Road pass through there. Forty percent of world trade passes through there. You have natural resources, you have human resources, you

have rivers; you have every element necessary to have a massive development process in this region, which will be the basis for establishing peace among the nations of this region and also the big powers. If the United States joins Russia and China in developing this region, this would be the biggest test for mankind. Of course, Africa is very important, but we have things happening in Africa. But, we still have a horrible situation in Southwest Asia, which can lead into new and maybe bigger wars than before. Therefore, I think what Helga is saying that if we use the Belt and Road idea, the idea of "win-win", to crush geopolitics, this would be victory not only for the countries of this region; this will be a victory for all humankind.

ROSS: Absolutely! It's a victory for a concept of mankind. One example that comes to mind is Yemen. Yemen is under constant Saudi bombardment; they've been victims of a war by the Saudis for some time now. Yemen has a very powerful movement within it for integration with the BRICS; a real sense of "Hey! Even though our conditions right now are what they are, this is our future; and we've got to have that future in mind. That's what we're going to make happen."

You think about the economic potential of Africa, and as you said, it's so clear, it's so obvious the economic potential in West Asia and Africa. Geopolitics is what has prevented this development. It's not that Africa didn't get the help that it needed; China is showing that it's an obvious thing to do. It was a deliberate decision to prevent development and to hold

Africa back for the purposes – as you described – of looting. A couple of examples that you brought up, just to bring out the contrast a little bit more: You brought up the Grand Inga Dam which would be located in the Democratic Republic of Congo; one of the poorest, most energy-poor per capita, very low energy availability. It's got the perfect site for a hydroelectric dam complex, making enough electricity for tens of millions of people. The World Bank pulls out funding on it, because it's a big project which of course, they're not going to touch because it would have a major development impact.

What I'd like to actually show is another voice from Africa. Professor He Wenping had mentioned that Ethiopia is sort of the China of Africa, and other African diplomats will say this as well; that Addis Ababa is sort of the unofficial capital of Africa. I don't know if everyone in Africa agrees with that. But I'd like to hear from Dr. Alexander Demissie, who also spoke at the Schiller Institute conference in November, and hear from him from a direct African perspective, what the impact of Chinese investment has been and what the future can be in Africa.

DR. ALEXANDER DEMISSIE: So today, what I'm trying to discuss with you, or to present to you, is what is actually this Belt and Road Initiative and how is that connected to Africa? What kind of long-term impacts when we talk about the Belt and Road Initiative and Africa?

So, this is a map [Fig. 1] I always present when I do presentations, and I ask people, "What do you see here?" It's a

very simple question. But what do you see here? Yes, you should see something. So, it's a rhetorical question; I'm not expecting you to answer me. But it takes usually several minutes until people realize what they see here. You see the absence of the American continent; that's what you see here. The absence of the American continent. By saying this, you see that the Belt and Road Initiative, the Chinese version of the Belt and Road Initiative, is absolutely Eurasian-oriented; meaning that starting in China, it is primarily Eurasian-oriented. The idea of the Belt and Road Initiative – probably even your idea back in the '70s – is the Land-Bridge that we have been discussing yesterday and today. Within this picture or map, you will see also Africa. Africa is prominent, Africa is not entirely in the center, but on the left side; and it should be part of the Belt and Road idea. It's primarily an infrastructural undertaking, so the Belt and Road Initiative we don't have yet political institutionalization. We have infrastructural ideas, we have corridors; but we don't have yet political institutions. If we talk about the Asia Infrastructure Investment Bank or the Silk Road Bank, these are just connected to infrastructure; they are not political ideas. And interestingly, this idea fits perfectly into the current African needs. What are the current African needs? The current Africa need is infrastructure development. Africa wants infrastructure and the aspiration – I'm going back here to the Agenda 2063, that has also coincidentally been coming

up 2013 together with the Belt and Road Initiative. Africa wants a good infrastructure connection, a good internal interconnectivity. So, the idea coming from China is perfectly fitting into the idea actually happening or discussed within the Africa continent.

We see now an actor coming in. China is an actor coming in and literally taking or doing part of those needed works. This is a huge – at least from the African perspective – this is a huge plus for many African countries. The idea of the Belt and Road Initiative, which is actually coming only in 2013; we see that it is helping what has been taking place on the continent between China and African countries since the year 2000. We see this that China has clearly declared that they would like to see Chinese-African cooperation moving into development of highways, regional aviation networks, or industrialization. Also we see that China has been given a lot of clarity to the African Union's infrastructure development for Africa. This program has approximately 51 different programs, and this is translated into 400 different physical projects. I speak about ports, and streets, and telecommunication lines, whatever you require for a nation to function, or for a continent to function.

What we see in Africa now is that since at least two years, there is a growing corridorization in the China-Africa relationship. As corridorization, I mean that not single countries are any more important, but entire regions are becoming

more important for China. This is a huge departure from a single, bilateral country-based approach towards corridor development. If you look at Africa corridors, the map on the right [Fig. 2], we see right now as we speak today, there are around 33 different corridors that have either been developed, or are under development, or are thought out and need to be developed. Corridors do nothing else than combine two different areas, and by doing so also creating a development initiative, a development paradigm.

Let's go to East Africa. So now, this is Africa; I'm aware that the plans for these things have been in the drawer for a long time. We know also that a lot of American research institutes played a very good role in creating those plans in the '50s and '60s, especially in Ethiopia. The Grand Renaissance Dam that is being built in Ethiopia, goes back to American scientists that have been creating those ideas in the '60s. It's being built already now. So, a lot of ideas in East Africa have been already on the table for decades, but no one was able or willing to pay for it. But now a lot of money is coming out of China, so these infrastructure – and how this can change the life of the people is easily described. The transportation of cargo from the Djibouti port to Addis Ababa used to take three days. Now, with the train, it's already 10 hours. So now we can imagine what kind of economic activity will happen to this one corridor development, or one infrastructure within this community. [end video]

ROSS: I just wanted to read another short excerpt from Alexander Demissie. Towards the end of his presentation, he said, "The problem as I see it, is that the traditional partners are still in the old paradigm of thinking. They still think with traditional assumptions. Africa is seen as an aid-dependent continent; not a continent full of opportunities. It is still seen with the wrong mindset. This is one of the biggest problems, and it has to change."

So, I think our report does a very thorough job of addressing the whole gamut of issues here. What the historical errors have been, or not errors, but cruelties or injustices that have occurred towards Africa, towards Southwest Asia with the use of geopolitics, with the use of looting rather than development. As well as what some of the ideas are today that hold back the potential for development. The ways that environmentalism is used; the ways that there shouldn't be any net growth of the human species are used. This is the basis, for example, for the World Bank refusing any loans to coal or to large hydro plants. But you're not going to develop a continent with solar panels, as much as Obama might have wanted to have done that. The other issues are in regards to economics. That there is this prevailing and totally wrong view about economics that looks for financial returns as being the metric; as opposed to going beyond GDP and saying how are we changing life expectancies? How are we changing productive potential? What's the long-term value

of helping a nation to develop in a partnership? This is the sort of thing. So, the report goes through all of this; it goes

through what the specific projects are that are needed. It goes

through something that's very important for policymakers – how to finance it. How the hopes of trying to get investment, of trying to get loans from private banks for these big projects; it's simply not going to fly. The use of national banking, as China has done both domestically as well as with its ExIm Bank with these two large rail projects in Africa in particular in Kenya and the Addis Ababa to Djibouti railroad.

So, I think we've heard from China, we've heard from Southwest Asia, we've heard from Africa. Let me ask you, Hussein, if you have any words that you would like to direct towards our American viewers. What would you tell Americans? What should we be doing?

ASKARY: Exactly! I had also in mind to say that, because we need to hear from Americans. I don't think it's a good idea

that the United States is not on the map of the Belt and Road; but I think a different United States should be involved. I'm very sure that if President Franklin Roosevelt, President Kennedy, Dr. Martin Luther King must be very happy now for what

is now already starting to happen in Africa. They might feel sorry for the lost time, but I'm sure they are happy. Americans

should look back at that best of American tradition and work with

ideas of Lyndon LaRouche and the LaRouche PAC and LaRouche's associates, because the United States will not become great again

with the team that President Trump has. America will be great again with the ideas that the LaRouche PAC, the ideas of Franklin

Roosevelt, the Hamiltonian idea of a national credit system, rather than depending on Wall Street. These things will make America great again, but it also will help the United States to have a completely different policy in the world; which will make the people around the world see the United States with completely different eyes. Right now, the United States is not so liked around the world; not because of Trump, but because of previous administrations' war policies, their hypocrisy. As you showed in Obama's case, their policies would lead to genocide. So, the United States is not really a popular country around the world, but this can shift. In order for that shift to happen, there should be a shift inside the United States in the mind and the soul of the American people. I'm sure the kind of work you are doing in LaRouche PAC would help greatly.

OGDEN: And that's exactly what we are doing with this campaign to win the future statement. As I said in the beginning of the show, we're initiating a national mobilization to bring together all of the constituent layers – regardless of party, political orientation – around a vision of economic development for the United States and for the world. If you just imagine the kind of way that the world could be transformed in the next 15 or 20 years with what China has begun doing in Africa; something that people thought was impossible. They just disregarded Africa and said well, this is just where you're going to have

impoverishment and backwardness. Now, this could seriously become a hub of development for the planet. But take that and extend it across the Bering Strait into the Americas; have a rail link between Eurasia and North America. Then imagine an entire development corridor down through the central part of North America, through the heartland, the farm country in the Midwest; down through Mexico, across the Darien Gap into Central and South America. Then also, extend the Maritime Silk Road to the Caribbean. That vision of what could happen in the Western Hemisphere is the extension of the sort of optimism that you now see China bringing to Africa.

So, as I said, I think it's the great moral test. Emmanuel Macron was absolutely right; he said it's a moral challenge what the nations of the world do to collaborate to bring development to the African continent. I think we can be very happy that it's because of the leadership over decades of the LaRouche movement, of you Hussein. What you've been doing; what you did to collaborate with Jason to put together this extraordinary Special Report. I know that this is being listened to in the highest levels of power across the African continent and in Southwest Asia; we have evidence of that. The invitation that you received, Hussein, from the Egyptian Transportation Ministry, and other examples. So, we have to proceed with that kind of confidence that we are, indeed, shaping the policy for the future.

So, let me put on the screen one more time; this is the

vision of an economic renaissance – this is the Special Report that Jason and Hussein collaborated in authoring. That is available; you can find the link to that on the screen here – LPAC.CO/ExtendedSilkRoad. It's a very thorough, book-length Special Report. This is something that is not just important for

the African leaders and for China. This is something that is very important for the United States. This is something that we

should be considering when we talk about what is US foreign policy, and those disgraceful graphics about the plummeting of US

investment into Africa over the course of the last eight years during the Obama administration. That needs to be reversed; and

it needs to be reversed by bringing the United States and China

into a “win-win” collaboration for the development of these areas.

We are going to proceed with this campaign to win the future. And we're asking you to endorse this, to join our mobilization, and to make sure that this becomes the policy parameter for the 2018 election. None of the melodrama, not the

soap operas, not all of the secondary and tertiary issues. These

are the questions which will determine the future of the United

States and the survival of our country and what our role is in respect to this New Paradigm that we've just been discussing on

the show today.

So, again, we have 11 days between now and President Trump's State of the Union address. We are putting these two items on the agenda. The United States must adopt LaRouche's Four Economic Laws, and the United States must join the New Silk Road.

So, Hussein, is there anything that you want to say in conclusion before we end this show today? Any special messages for our viewers, both in the United States and internationally?

ASKARY: I think it's a great opportunity for people now to get this report, take to themselves the scientific, even philosophical and other ideas that are in the report which are necessary. As you said, it's for everyone; it's not only for Africans. I think the main target of the report should be Europeans and Americans, because we need these kinds of ideas more than at any time before. We have problems here in Europe with the infrastructure, with unemployment. You have massive problems in the United States. You need to have these ideas for your own sake, too; but there is enormous potential that exists in Europe and the United States that could be revived. But that has to be done in the right way; and the right way was outlined by Mr. LaRouche, but we put it in very clear terms in this report. I hope people will get the report and learn something and push the policymakers in the United States to also do the same.

OGDEN: Wonderful. Thank you very much, Hussein, for joining us. And thank you to Jason for joining me here. I think we have a lot more to come. So, a very exciting report here today. Help us circulate this video; send it out to everybody that you know; share it on social media. Let's get these ideas to permeate the United States. Thank you very much and please stay tuned to larouchepac.com.

»Tiden er inde til at lukke britiske imperieoperationer ned« Helga Zepp-LaRouche i ugentlig international webcast. pdf og video

Så vil jeg gerne sige noget om de subjektive grunde til, at jeg, på trods af alle disse farer, er fundamentalt meget optimistisk: Og der er ikke er nogen pointe i at være bekymret. Man må have en vision for, hvor man med sit liv vil bidrage til forbedringen af den menneskelige race. Jeg har en vision, der ikke er helt identisk med Xi Jinpings, men min vision er også meget lig min mands, med hvem jeg i 40 år har arbejdet på dette, at vi har en verden, hvor hvert enkelt menneske på denne planet kan få et anstændigt liv, kan opnå at opfylde hele det potentiale, som det enkelte menneske har, og at menneskeheden kan blive voksen! Vi kan gå tilbage til de værdier, der er karakteristiske for den Amerikanske Revolution, for den Tyske Klassik, for den Italienske Renæssance og andre af kulturens højdepunkter. Jeg er forhåbningsfuld mht., at vi kan få en kulturel renæssance for klassisk musik, klassisk poesi, og eftersom Kina allerede er på denne kurs ved at genoplive den konfutsianske tradition og lægger stor vægt på klassisk kultur og videnskabelige gennembrud, mener jeg, at Vesten virkelig bør gentænke, hvad vore bidrag til universalhistoriens fremme var, og dernæst

genoplive dem og få en dialog mellem kulturer med alle landes bedste traditioner.

Jeg mener, at dette er menneskets natur.

Download (PDF, Unknown)

Invitation til seminar med Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også til terrorismen.

Schiller Instituttet og Executive Intelligence Review (EIR)

inviterer dig hermed til at deltage i et seminar med fokus på vores nye rapport:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Dato: mandag, 5. februar, 2018

Tid. Kl. 19:00

Sted: Valby Kulturhus, lokale 3, 3. sal

Valgårdsvej 4-8

2500 Valby

(ved Valby Station)

Fri entré.

(Mødet afholdes på engelsk; dansk tolkning er muligt.)

International gæstetaler: Hussein Askary, medforfatter af rapporten; koordinator for Vestasien for Schiller Instituttet og *EIR's* redaktør for arabiske anliggender.

Taler: Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark; *EIR's* bureauchef i Danmark og tidligere kandidat til Københavns borgmester med sloganet, »København skal med i den Nye Silkevej«.

Information:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33 eller 35 43 00 33

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller
si@schillerinstitut.dk

Om seminaret:

Kinas Nye Silkevejsprojekt er i færd med at frigøre det utrolige vækstpotentiale, der findes i Afrika og Vestasien. Dette seminar vil præsentere nogle af de væsentlige aspekter i Schiller Instituttets nye rapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien (Mellemøsten) og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«.

Rapporten forklarer projekter, der er foreslået, og dem, der er under opførelse og kommer med forslag til et nyt niveau for konnektivitet og økonomisk infrastruktur for området. Den diskuterer ligeledes det nødvendige, videnskabelig-økonomiske livssyn og de metoder til finansiering, der kræves for at virkeliggøre disse programmer.

Den fremtidsvision for Sydvestasien og Afrika, der præsenteres her, er af en helt anden karakter end noget, læseren har modtaget fra de almene mediers eller tænketankes beskrivelser af disse to områder.

Her følger et uddrag af introduktionen:

»Gennem Bælte & Vej Initiativet (BVI) tilbyder Kina resten af verden sin knowhow, erfaring og teknologi, støttet af et finansielt arsenal på \$3 bio. Dette er en stor mulighed for Vestasien og Afrika til at virkeliggøre drømmene fra æraen efter Anden Verdenskrig, drømme, der desværre er blevet saboteret i årtier. Det dramatiske infrastrukturunderskud både

nationalt og interregionalt i Vestasien og Afrika kan, ironisk nok, i dette nye lys anses for en stor mulighed. Selvom mange andre industrinationer i Europa, Asien og de amerikanske lande har teknologiske og arbejdskraftkapaciteter ligesom dem i Kina, så mangler de visionen og den politiske vilje til at anvende disse kapaciteter, og til at finansiere deres anvendelse. Eftersom Vestasien og Afrika i kombination er et så strategisk vigtigt område for både Øst og Vest, er det således et perfekt sted til at bringe kapaciteterne i verdens nationer ind i et konkret projekt for fredeligt samarbejde og udvikling.«

Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review*, samt dets stiftere og internationale ledere, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, har ført kampagne for, at Europa og USA aktivt skal tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, siden dets begyndelse i 2013. Schiller Instituttet har leveret de fundamentale, konceptuelle principper, som blev udviklet efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, der gav verden en gylden mulighed for fred gennem udvikling. På trods af afvisning fra den vestlige politiske og finansielle elites side, så fortsatte vi med at føre en international kampagne for dets vedtagelse.

I øjeblikket omfatter BVI's økonomiske alliance 70 lande i Asien, Afrika, Øst- og Sydeuropa, og Syd- og Mellemamerika.

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også terrorismen.

I denne sammenhæng vil seminaret også udforske den internationale, strategiske betydning af den franske præsident Macrons udtalelse, den 8. januar, om, at Frankrig fuldt og helt vil gå sammen med Kina for at bygge den Nye Silkevej, samt handle for at få hele Europa med om bord. Dette sender nu

chokbølger igennem hele verden, idet det repræsenterer en politisk vending. Macron sagde bl.a. i sin tale:

»Jeg mener, at det Nye Silkevejsinitiativ kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen. Silkevejene var trods alt aldrig rent kinesiske ... disse veje er altid fælles. Og, hvis de er ruter, kan de ikke kun være ensrettede. De må gå frem og tilbage. Jeg er således rede til at arbejde hen imod de annoncerede mål. Programmerne for veje, jernbaner, lufthavne, maritim og teknologi langs Silkevejene kan bibringe respons til infrastrukturunderskuddet ... At gøre vore finansielle resurser fælles, offentlige såvel som private, til projekter på tværs af grænser kan styrke konnektiviteten mellem Europa og Asien og videre endnu, til Mellemøsten og Afrika ... Det er op til Frankrig, og med Frankrig, op til Europa at bidrage med sin egen forestillingsevne til dette forslag, og at arbejde på det i de kommende måneder og år.«

Macron hyldede Kinas arbejde i Afrika og opfordrede Europa til at deltage i det, som en konstruktiv respons til sine forbrydelser, begået i sin historie som kolonimagt i Vestasien og Afrika. Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som blev ført af Frankrig og andre europæiske magter i Afrika og andre steder, og gå med i det nye paradigme.

Macrons tale har allerede skabt en ny geometri i Europa. Tre dage efter talen meddelte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, at EU vil komme med et forslag til et »udkast til en sammenkobling for det eurasiske kontinent«, der skal sammenflettes med Bælte & Vej Initiativet.

Schiller Instituttet understreger, at tilslutningen til den Nye Silkevej må gå hånd i hånd med en vedtagelse af Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, for at undgå et nyt finanskrak, værre end i 2008, gennem en Glass/Steagall-bankopdeling og en forøgelse af den nationale produktivitet gennem udstedelse af statslige kreditter til moderne

infrastruktur og videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Vi håber, alle vil være i stand til at deltage i dette tankevækkende seminar, hvor der også bliver tid til diskussion.

Rapporten kan købes før eller på seminaret.

En dansk introduktion til rapporten vil ligeledes være tilgængelig.

En detaljeret indholdsfortegnelse og den engelske introduktion til rapporten kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=22868>

Se den korte version nedenfor.

Information til bestilling: The Schiller Institute's Special Report

Extending the New Silk Road to West Asia (Middle East) and Africa:

A Vision of an Economic Renaissance

Af Hussein Askary og Jason Ross.

November, 2017, 246 sider. (A4-format)

Pris:

Afhentning: 375 DKK; almindelig post: 400 DKK; quick mail: 420 DKK. Elektronisk pdf: 200 DKK

Telefon 53 57 00 51; 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Betaling til Schiller Instituttet i Danmark:

Homebanking: 551-5648408

Giro: 564-8408

Eller købes kontant på, før eller efter seminaret.

Indholdsfortegnelse, kort version:

Preface

Introduction

Chapter 2: The Silk Road Reaches Africa

Chapter 3: The Economic Science behind the World Land Bridge

Chapter 4: Financing Regional and National Infrastructure

Chapter 5: Demography and Development

Chapter 6: Integration of West Asia with the New Silk Road

Appendix–Case Study: Syria's Reconstruction Project Phoenix
103

Chapter 7: Africa – Transport Network Integration

A. The Nile Basin and East Africa

B. Southern Africa

C. West and Central Africa

Chapter 8: Africa – Water Resources Development

Chapter 9: To Power Africa, Go Nuclear!

Chapter 10: Africa – Food Security: Realizing Africa's Vast
Agricultural Potential

Chapter 11: Africa in Space

Chapter 12: Conclusions and Recommendations

Chapter 13: Selection of Proposed Mega Projects in Africa

Homepages:

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Andre sprog: [Click here](#)

Schiller Instituttet i Danmark:

Sankt Knuds Vej 11. kld., t.v., 1903 Frederiksberg C.

Vi går frem fra et fordelagtigt udgangspunkt: LaRouche PAC's 2018 Platform – »Valgkampagnen for at vinde fremtiden«

Leder fra LaRouche PAC, USA, 16. jan., 2018 – Vi bliver presset fra alle sider, i USA og i den transatlantiske sektor, til at synke ned på et lavpunkt, med hensyn til økonomi, kultur og moral. Under angreb fra dem, der forsvarer City of Londons/Wall Streets døende, monetaristiske system, presses vi til at fiksere på spørgsmål og »emner«, der har til formål at holde vores tankegang fangen, som i en fælde: »Hvad sagde Trump, eller hvad sagde han ikke?« Alt imens kendsgerningerne står klart: Vi må gå med i den Nye Silkevejs impuls for udvikling. USA skal med om bord. **LaRouche PAC's 2018 Platform; »Kampagnen for at vinde fremtiden«**, blev udgivet i går for at mobilisere en styrke, der kan få dette til at ske.

En ny erklæring er nu under udarbejdelse, om at bringe den Nye Silkevej til de amerikanske kontinenter. Se på størrelsesordenen af krisen i Caribien og Mellemamerika! Fejlnæring af børn er f.eks. på over 17 % i Caribien. I Haiti er 47 % af børn fejlnærede; 80 % lever i fattigdom. I dele af Mellemamerika ser vi samme billede. Dette er de rene helveder på vores halvkugle.

Der findes ingen måde, hvorpå vi kan »løse« de »dagens

spørgsmål«, der er åbenbare i USA – dvs., narkoepidemien, »migranter«, grænsesikkerhed, mistede jobs osv. – uden samtidig også at styrke Caribien, Mellemamerika og Mexico; samt de amerikanske kontinenter i deres helhed.

Det samme kan siges om Afrika, Sydvestasien og Europa. I Subsahara-Afrika har vi en fejler-næringsprocent på 22. Lægehjælp er en sjældenhed. De kampe, der er en følge af den onde politik for »regimeskifte«, har gjort millioner af mennesker fra Nordafrika og Sydvestasien, i Libyen, Irak, Syrien og Yemen, hjemløse. Godt og vel 1 million mennesker har søgt tilflugt i Europa siden 2015. I 2017 druknede flere end 3.000 mennesker, mens de forsøgte at krydse Middelhavet.

Se så på, hvad Kina gør i samarbejde med nationer i Afrika. Foreløbig har man bygget 6.200 km moderne jernbaner, eller de er under konstruktion, sammen med også kraftværker, dæmninger og andre projekter. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi har netop afsluttet en turne til fire afrikanske nationer, hvor flere projekter blev planlagt. Præsident for Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), Jin Liqun, udtalte i denne uge, på toårsdagen for bankens oprettelse, at den vil udvide lån til Afrika og også til Sydamerika. (Se Schiller Instituttets Specialrapport: »**Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance**«, af Hussein Askary[1] og Jason Ross.)

Se så på de amerikanske lande, og på, hvad Kina gør dér. Den 19.-22. jan. vil Wang Li deltage i Sammenslutningen af Latinamerikanske og Caribiske Staters (CELAC) møde for at diskutere udviklingsplaner og øge det strategiske samarbejde mellem de to områder »til et højere niveau«, hvorefter han vil tage på statsbesøg til Chile og Uruguay, der begge er entusiastiske tilhængere af Bælte & Vej Initiativet.

Forestil jer en »rygrad«, der består af en udviklingskorridor, som løber fra Sydamerikas sydligste spids mod nord gennem Darién-gabet (en sump- og skovafbrydelse af den panamerikanske

hovedvej mellem Panama og Columbia, -red.) og Mellemamerika, fortsætter mod nord over USA's og Canadas højsletter og ind i Alaska og videre til Beringstræde-tunnelforbindelsen til Asien og Europa. I USA ville denne nye korridor skabe en vej til at »genbefolke« (med nye byer, industri og landbrug) landbrugsamterne i de centrale, amerikanske stater, som i de seneste år har haft de højeste rater af udvandring, narkomisbrug og selvmord i nationen.

At virkeliggøre udvikling på en sådan skala kan ikke simpelt hen gøres »fra bunden og op«, men kræver derimod prioriterede forsknings- og udviklingsprojekter og lokaliteter, der har evnen til at hæve produktiviteten med en kvantespringsvirkning. Blandt de vigtige centre er centrene for rumraketopsendelse i det ækvatoriale, nordøstlige Sydamerika. I Puerto Rico – som stadig er hjemsogt efter orkanerne Irma og Maria, samt af manglen på genopbygning – er der mulighed for en »Indfaldshavn til de amerikanske lande« på øens sydkyst ved Ponce, som vil være et knudepunkt på den Nye Silkevej.

Dette storslåede perspektiv for de amerikanske kontinenter blev i dag beskrevet af Helga Zepp-LaRouche, der pointerede, at vi må arbejde ud fra et fordelagtigt udgangspunkt. Fra et økonomisk perspektiv, fra et moralsk perspektiv: positionér jer fra et fordelagtigt udgangspunkt.

[1] [Se Hussein Askarys tale \(dansk\) over samme emne](#)

Kinas Silkevejsånd inspirerer

Frankrigs Macron; Hvornår vil den nå Berlin og Bruxelles? Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 11. jan., 2018. pdf og video

Mange gange er denne form for pessimisme blot en 'comfort zone', for når folk først har boret hælene i jorden med deres pessimisme, betyder det, at de ikke behøver gøre noget, for verden er alligevel håbløs, og derfor behøver man ikke ændre den.

Det er min holdning, at, når tingene udvikler sig i en positiv retning, har alle – næsten alle på denne planet – mulighed for at forbedre ting og ændre ting til det bedre, hvis muligheden skabes. Jeg vil derfor appellere til folk om at have et kulturelt optimistisk livssyn på disse spørgsmål, for at sidde på hænderne og intet foretage sig i et historisk øjeblik som det aktuelle, er næsten en forbrydelse.

Download (PDF, Unknown)

Afslut geopolitik, vedtag LaRouches Fire Love for fred – mellem Rusland, Kina og USA. Helga Zepp-LaRouche i Nyt Paradigme Webcast, 4. jan., 2018

Folk må ændre deres tankegang! Det er ikke et nulsumsspil. Det er ideen om, kan vi definere mål for menneskeheden; kan vi gøre det, der blev diskuteret i Federalist Papers allerede i det unge Amerika? Kan vi finde en måde at regere os selv på, der er for det langsigtede perspektiv for vort samfunds overlevelse? Jeg mener, vi kan. Jeg mener, at menneskeslægten er i stand til fornuft; jeg mener endda, vi er i stand til kærlighed – og folk tror, kærlighed intet har med politik at gøre, men det er ikke sandt! Udfaldet af Trediveårskrigen var en forfærdelig ødelæggelse i Europa, men ud af det kom den Westfalske Fred. Ser man på principperne i den Westfalske Fred, så var de to vigtigste træk, at, for fredens skyld, glem alt ondt, der blev begået af den ene eller den anden side, og koncentrer om fælles udvikling; og det andet princip var, for fredens skyld, så må udenrigspolitik fra nu af være baseret på »den andens interesse, i kærlighed«.

Jeg mener, dette er, hvad Kina gør: Det er i overensstemmelse med ideen om en harmonisk udvikling af alle nationer, og det var John Quincy Adams' politik, så det er ikke fremmed for amerikansk historie. Det var også associeret med humanisme i Europa, med ideerne hos Leibniz, Cusanus og mange andre store personer, der tænkte i forhold til udvikling som historiens

mål.

Så vi befinder os alle sammen i en afgørende forandring af æraen, hvor vi må lade geopolitikkenes æra bag os og bevæge os til en helt ny fase i civilisationens historie.

Download (PDF, Unknown)

Nødvendigheden af at udvise forsigtighed med hensyn til Iran ænses ikke af Trump-administrationen

Mandag, 1. januar, 2018 – Med protester, der fortsætter i Iran nu på fjerde dag, mindre end dem i 2009 og med nogle, der involverer bevæbnede demonstranter, bliver anbefalinger fra folk, der er eksperter i regionens forhold, ikke ænset af Trump-administrationen. Senest har USA's FN-ambassadør Nicki Haley ønsket regimeskifte med sin udtalelse den 31. dec., »Vi beder for, at frihed og menneskerettigheder vil sejre«.

Udbruddet af protester fulgte blot to uger efter USA's og Israels vedtagelse af en handleplan imod Iran – med Saudi-Arabien, der sandsynligvis også er en tavs part i denne plan – og som efter sigende skal omfatte hemmelige handlinger. Protesterne begyndte 29. dec. i den sydøstlige by Mashhad, der regeres af benhårde konservative gejstlige, der er modstandere af Rouhani-regeringen og endda Ayatollah Khamenei som værende for reformvenlige. I denne henseende har det visse ligheder med begyndelsen af de syriske protester i Dara'a i 2011. De

iranske protester har siden spredt sig til primært storbyer og byer langs Irans vestlige grænse til Irak.

Journalist for avisen *The Guardian*, Simon Tisdall, advarer i en »pas på, hvad du ønsker dig«-artikel om en farlig optrapning af regionale spændinger. Trita Parsi rapporterer i en CNN-kronik, at lederne af den »Grønne bevægelse« fra 2009, som stadig er i Iran, ikke støtter disse protester, der foreløbig er langt mindre. Han bemærker, at Mashhad er domineret af gejstlige, der følger en hård linje, og som søger at udnytte befolkningens legitime økonomiske vanskeligheder til at score points mod Rouhani-regeringen, men som har mistet kontrollen over dem pga. økonomiske vanskeligheder. Rouhani selv har erkendt disse vanskeligheder og opfordrede til fredelige protester over dem. Parsi skriver, »Husk, at Rouhani blev genvalgt med 57 % af stemmerne (med en stemmedeltagelse på 70 %) for blot syv måneder siden. Det betyder, at kernen i demonstranterne sandsynligvis tilhører en anden gruppe«.

I en tale til nationen sagde Rouhani, »Folk har absolut frihed til at kritisere regeringen og protestere, men deres protester bør foregå på en sådan måde, at de forbedrer situationen i landet og i deres liv. Kritik er noget andet en vold og beskadigelse af offentlig ejendom ... Regeringen og folket bør hjælpe hinanden med at løse spørgsmålene«.

I den sydlige by Izeh er mange af demonstranterne bevæbnede, og flere er blevet dræbt, af hvem, vides ikke. Mobile-phone-appen Telegram, skabt af den russiske Pavel Durov, er blevet lukket ned af Durov på anmodning fra Iran, fordi iranske agitatorer i eksil brugte den til at agitere for vold. Durov sagde, »En Telegram-kanal (Amadnews) begyndte at instruere sine abonnenter i brugen af Molotovcocktails mod politiet og blev suspenderet pga. vores 'ingen opfordring til vold'-regel. Pas på – disse linjer bør ikke overskrides«.

Foto: Anti-regeringsdemonstrationer fortsætter på fjerde dag, udløst af økonomiske vanskeligheder. Dødstallet er foreløbig

Helga Zepp-LaRouches Nytårsbudskab og et nyt potentiale for menneskehedens fremtid

31. dec., 2017 – Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche optog følgende Nytårsbudskab til LaRouche PAC Action Committee (LPAC):

Kære borgere i verden,

Lad mig først ønske jer et Godt og Fredeligt Nytår 2018. Som det vigtigste mål for 2018 ønsker jeg at definere overvindelse af geopolitik. Geopolitik har været årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det turde stå enhver klart, at, i atomvåbenalderen, kan krig ikke længere være et middel til konfliktløsning. Geopolitik er ligeledes baseret på den forældede koldkrigstankegang og tankegangen med nulsumsspil, altså den idé, at, hvis ét land vinder, må de andre tabe. Det er den fejlagtige idé om, at det er legitimt at forfølge en nations eller gruppe af nationers interesse, på bekostning af andres interesse.

Heldigvis har Kina sat det nye koncept for udenrigsrelationer, for relationer mellem nationer, et win-win-samarbejde til alles fordel, på dagsordenen. Reaktionen på dette har været blandet: Kina har tilbudt USA, og ligeledes de europæiske lande, at samarbejde. Nogle har reageret med entusiasme, fordi de ser fordelene ved samarbejde inden for infrastrukturområdet

og andre områder. For eksempel har Central- og Sydeuropa reageret meget positivt; mange udviklingslande er med om bord. Alt i alt er flere end 70 lande allerede en del af dette nye paradigme.

Men andre har reageret med et hysteri, der netop nu tager til, fordi de ser Kinas fremkomst, og de ved, at dette er en mere succesfuld model, som er mere attraktiv for mange lande i verden. De hævder, at den kinesiske model er en trussel mod deres demokratier.

Men måske gør kineserne noget mere korrekt, end disse vestlige demokratier. Kina har trods alt bevæget 700 mio. mennesker ud af fattigdom, og de har erklæret, at de ligeledes ønsker at bringe de resterende 42 mio. mennesker ud af fattigdom frem til år 2020. Kina har endda aflagt løfte om at fjerne fattigdom på verdensplan frem til år 2050.

Dette ville selvsagt betyde, at Europa må overvinde fattigdom for 90 mio. borgere, der lever i denne tilstand, og USA har henvend 42 mio.: Dette er absolut muligt, hvis de samarbejder med den Nye Silkevej.

En af de største, geopolitiske udfordringer, der skal overvindes, er udfaldet af den kamp, der finder sted i USA, hvor man netop nu har høringer i Kongressen, hvor det utrolige, aftalte spil, der har fundet sted mellem Obama-administrationen, Hillary Clintons valgkampagne, det Demokratiske lederskab, cheferne for efterretningstjenesterne, og så britisk efterretning helt klart har forsøgt at stjæle valgsejren fra Trump i 2016, og, hvis alt dette kommer frem, og Trump lykkes med sine bestræbelser for at genetablere en anstændig relation med Rusland og Kina, hvilket var den første årsag til Russiagate; så kan en ny æra for civilisationen virkelig begynde.

Samarbejdet mellem alle nationer i den Nye Silkevej er ligeledes den eneste måde, hvorpå vi kan forhindre, at

finanssystemet krakker i 2018; hvilket, hvis det skete, ville blive meget værre end i 2008. Dette ville kræve, at vi gør en ende på kasinoøkonomien i Vesten, vedtager en Glass/Steagall-bankopdeling, etablerer et kreditsystem og dernæst samarbejder med banker som AIIB, den Nye Silkevejsfond og andre banker, for at genopbygge realøkonomien.

Dette er ikke alene vigtigt for USA og Europa, men er i særdeleshed vigtigt, hvis vi ønsker at genopbygge Mellemøsten efter mange års forfærdelige krige, som var resultatet af interventionskrige, regimeskifte og 'farvede revolutioner'; så må vi samarbejde med Kina omkring den Nye Silkevej, for at forlænge dette koncept ind i Mellemøsten.

Den *eneste* måde, hvorpå vi kan løse flygtningekrisen på en human måde, på en menneskelig måde, er at samarbejde med Kina omkring den økonomiske udvikling af hele Afrika. Hvis vi gør dette i det kommende år, har vi mulighed for utrolige gennembrud for verdensfreden, men også inden for området af videnskab og teknologi, hvor, f.eks., reelle gennembrud mht. at opnå termionuklear fusionskraft skues i horisonten. Hvis vi lykkes med dette, kan vi få sikkerhed for energiforsyning og for forsyning af råmaterialer.

Hvis vi kombinerer alt dette med en dialog mellem kulturer, hvor hver nation repræsenterer sine bedste traditioner, så andre kan lære dem at kende, er jeg fuldstændig overbevist om, at dette vil resultere i en større kærlighed til menneskeheden.

Så der er al mulig grund til optimisme for de kommende år, for der *findes* løsninger. Lad os simpelt hen gennemføre dem på en beslutsom måde.

Godt Nytår.

FN's hjælpeorganisationer advarer om intensivering af katastrofen i Yemen

31. dec., 2017 – Tre FN-organisationer, Verdenssundhedsorganisationen, Verdensfødevareprogrammet og FN's Børnefond (UNICEF), udstedte den 30. dec. en fælles erklæring med advarsel om, at Yemen hastigt er i færd med at skride ud i en intensiverende katastrofe som følge af den saudiskledede krig mod landet.

»Konflikten i Yemen har skabt den værste humanitære katastrofe i verden – en krise, der har opslugt hele landet«, lyder erklæringen. »Henved 75 % af Yemens befolkning har behov for humanitærhjælp, inklusive 1,3 mio. børn, der ikke kan overleve uden det. Mindst 60 % af yemenitterne har nu ikke sikkerhed for fødevarer og ordentlige sanitære forhold. Endnu mange flere mangler adgang til basale sundhedsydelser. Under halvdelen af Yemens sundhedsfaciliteter fungerer på fuld kraft, og sundhedspersonalet har ikke fået løn i månedsvis.

Disse uhyrlige tal for konfliktens ødelæggelser er kun et spejlbillede af det, vi har kendskab til. I virkeligheden er situationen sandsynligvis værre. FN-organisationer har ikke fuld humanitær adgang til nogle af de hårdest ramte lokalsamfund. Mange steder kan vi ikke engang skønne, hvor store behovene er«, fortsætter erklæringen. »Men så meget ved vi: Yemen har overskredet det punkt, hvor det er tippet over i en hastig nedgang fra krise til intensiverende katastrofe.«

Der har været lidt fremskridt i de seneste dage, med genåbningen af Hodeidah havn, der har gjort indførsel af en vis mængde fødevarer og brændsel mulig. Der er imidlertid stadig en alvorlig mangel på brændsel til elektricitet og vandpumpestationer. »To tredjedele af yemenitter, der lever i ekstrem fattigdom, har nu slet ikke råd til vand, der er sikkert at drikke. Dette truer alt sammen med at underminere bestræbelserne på at begrænse det igangværende, dødbringende udbrud af difteri, kolera og akut vandig diarré.«

Alle, der i Yemen lider af kolera, har en næsten 100 % 's chance for at overleve, hvis de har adgang til fungerende sundhedsydelser, lyder erklæringen. »Men de stadig forværende vilkår på stedet truer med at overvælde vores evne til at respondere. Hvis vi ikke kan få større adgang, og volden ikke stilner af, vil prisen i tabte liv blive uberegnelig. Det er grunden til, at vi nu igen appellerer til konfliktens parter om omgående at tillade fuld, humanitær adgang i Yemen, og om at stoppe kampene.«

POLITISK ORIENTERING den 27. december 2017:

Vil Trumps tale til nationen 30. januar 2018 indlede en ny æra?

Video:

Lyd:

Hold jer sejren for øje!

Leder fra LaRouche PAC, USA, 11. dec., 2017 – Dette er et enestående øjeblik. Det gamle, geopolitiske paradigme smuldrer, selv om det stadig sparker og er farligt, som det er tilfældet i det aktuelle kaos omkring Jerusalem. Men det nye paradigmes gensidige fordelagtighed vinder hastigt grund; og den potentielle alliance mellem Kina, Rusland og USA betyder et muligt, episk fremskridt for menneskeheden. Vi bør holde os sejren for øje.

I USA hører vi nu hyleri fra imperieslænget i Washington og London om, at deres Mueller/Russiagate-komplot ikke har held til at bringe Trump og det amerikanske præsidentskab til fald. *Washington Post* og Londonavisen *Guardian* stønner, at Robert Mueller og hans team ikke længere er »respekteret« og ikke ses som værende en »legitim myndighed«.

Det, der sker med Robert Mueller, viser »Ibykus-princippet« i kraft, med henvisning til Friedrich Schillers berømte digt, *Ibykus' traner*. I dag påpegede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, denne kendsgerning. Mueller slap længe godt fra sine forbrydelser – fængslingen af Lyndon LaRouche og hans medarbejdere, medskyldighed og mørklægning af Saudi-Arabiens involvering i 11. september. Men nu kredser Ibykus' traner om ham. Mueller står for fald.

I Sydvestasien er der positive udviklinger, der giver håb for fremtiden, på trods af de af USA- og U.K.-støttede, saudiske grusomheder med angreb på Yemen. I dag var den russiske præsident Vladimir Putin på en russisk flybase i Syrien, hvor han takkede russiske soldater for deres indsats i Syrien og annoncerede, at kontingenter og udstyr nu er beordret hjem. »Vi vil aldrig glemme de dødsfald og tab, vi har lidt i anti-

terrorkampen, både her i Syrien og i Rusland ... mindet herom vil give os yderligere styrke til at udrydde denne absolutte ondskab – international terrorisme ...» Den syriske præsident Bashar al-Assad takkede personligt Putin for at hjælpe Syrien. Dernæst mødtes Putin i Kairo med den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi, hvor økonomiske aftaler blev underskrevet, inklusive aftaler om, at Rusland kunne gå videre med byggeri af kernekraftværket med fire reaktorer på kysten, og om at samarbejde om Suezkanalens industrizone.

Samtidig er regionen i oprør over meddelelsen fra 6. dec. om, at USA vil flytte sin ambassade i Tel Aviv til Jerusalem. Trumps erklæring om dette – som senere blev modereret af udenrigsminister Rex Tillerson, kommer midt i en månedlang hyperaktivitet på vegne af fjernsynsprædikanter, såkaldte kristne, fundamentalistiske netværk, der kræver, at vi »står side om side med Israel«. Disse netværk er gamle kapaciteter for beskidte, britiske operationer, som går årtier tilbage i tiden. Vicepræsident Mike Pence, der er dybt involveret i disse kredse, og USA's FN-ambassadør Nikke Haley, gik ind for, at Trump skulle tage dette provokerende initiativ før Pences planlagte rejse til Israel (17.-18. dec.) og Egypten (19.-20. dec.). Denne rejse – der tidligere var programmeret som en måde til at fremme Trumps ønske om en fredsproces, ligger nu i ruiner, endnu før den er begyndt. Den palæstinensiske præsident Mahmoud Abbas har aflyst et planlagt møde med Pence, og det samme har den egyptiske, koptiske patriark, pave Tawadros II og Egyptens øverste, muslimske klerikale repræsentant, Ahmed Al-Tayeb.

Denne form for handlinger for at skabe konflikt – hvor man sætter Israel op imod Palæstina, jøder op imod muslimer, sunnier op imod shi'iter samt andre geopolitiske spil, er det gamle paradigme i arbejde. Der er ingen mulighed for sikkerhed for nogen – inklusive Israel – i dette system af orkestrerede stridigheder. Den eneste løsning er gennem en ny æra for win-win-relationer mellem nationer, i den »Nye Silkevejsånd«.

Dette forklares på smukkeste vis i Schiller Instituttets nye rapport, »Udvid den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika: En vision om en økonomisk renæssance (vil snart kunne bestilles i USA).

LaRouche-medarbejdere i USA går nu frem mod målet om at opnå et skifte i politikken frem til 30. januar, 2018, Trumps Tale om nationens tilstand. Som det blev sagt i dag i **LaRouche PAC's mandags-opdatering**: »50 dage til at forme de næste 50 år«.

Præsident Trumps underskrivelse af »Direktiv 1 for Rumpolitik« under en ceremoni i Det Hvide Hus er et skridt hen imod netop denne fornødne ændring. Vi vil »løfte vort blik mod himlene« og »turde drømme store ting«, erklærede præsidenten.

Foto: Præsident Trump får en pilotjakke fra NASA i Det Hvide Hus, marts, 2017. (Whitehouse Photo)

Putin og Egyptens el-Sisi kræver en genoptagelse af Palæstina-Israel-dialogen om alle spørgsmål inkl. Jerusalem

11. dec., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin mødtes også med den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi i Kairo i dag, for at diskutere både udvikling af de russisk-egyptiske relationer inden for politik, handel og økonomi, energi og humanitære behov, så vel som også det palæstinensiske

spørgsmål i sammenhæng med USA's anerkendelse af Jerusalem som Israels hovedstad.

Putin sagde: »Vi anser for at være kontraproduktive, alle skridt, der foregriber resultatet af dialogen mellem palæstinenserne og israelerne«, sagde han efter samtaler med el-Sisi. »Vi mener, at sådanne skridt er destabiliserende. De skaber på ingen måde en afgørelse af situationen, men fremprovokerer tværtimod konflikten.«

De to ledere aftalte ligeledes at koordinere politik vedrørende en langsigtet afgørelse af den syriske situation; diskuterede situationen i Libyen og krævede, at man sikrede stabilitet og sikkerhed i dette land ved at genoprette landets suverænitet, enhed og territoriale integritet.

Foto: Egyptens præsident Abdel Fattah el-Sisi (højre) og Ruslands præsident Vladimir Putin på mødet i Kairo den 11. dec. 2017.

Erdogan og Putin drøfter Syrien og regional destabilisering ud fra USA's beslutning om Jerusalem

11. dec., 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin mødtes med den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan i Ankara i dag, til deres ottende møde i år.

»Fokus lå selvfølgelig på situationen omkring afgørelsen i Mellemøsten, som er dramatisk forværret, samt på syriske

spørgsmål, hvor vore lande arbejder tæt sammen«, sagde Putin til journalister efter drøftelserne, rapporter TASS. »Vi arbejder sammen for at forberede og sammenkalde til Kongressen for National Syrisk Dialog i begyndelsen af næste år«, sagde han. »Det er ingen hemmelighed, at jeg talte om dette med præsident Assad under mit besøg i Syrien i dag.«

Putin rapporterede ligeledes, at både han og Erdogan var enige om, at den amerikanske præsident Donald Trumps beslutning om at anerkende Jerusalem som Israels hovedstad har en destabiliserende virkning på regionen. Både Rusland og Tyrkiet mener, at denne beslutning »på ingen måde fremmer afgørelsen af situationen i Mellemøsten. Tværtimod, så destabiliserer den situationen i regionen, som allerede er spændt«, sagde han. Erdogan på sin side sagde, at de havde »aftalt fortsat at holde kontakt i denne henseende«.

Erdogan rapporterede ligeledes, at Tyrkiets køb af det russiske S-400 luftforsvarssystem skal afsluttes »i denne uge«, at handelssamarbejde mellem de to lande bliver stærkere »dag for dag«, og at »vi har et harmonisk arbejdsmiljø på det politiske plan«, rapporterede det officielle Anadolu Nyhedsagentur. Erdogan annoncerede ligeledes, at han, Putin og den iranske præsident Hassan Rouhani snart ville afholde et trilateralt topmøde om Syrien, for at følge op på det topmøde, der blev afholdt i Sotji, Rusland, i sidste uge. De tre lande er garanter for »Astana-processen«, for fred i Syrien.

Foto: Medlemmer af den russiske delegation, under ledelse af Vladimir Putin (midten), mødes med den tyrkiske delegation i Ankara, Tyrkiet, 11. december, 2017.

Putin annoncerer russisk militær tilbagetrækning fra Syrien

11. dec. 2017 – På første stop på en hvirvelvind af en rejse til Mellemøsten, der også vil bringe ham til Egypten og Tyrkiet, annoncerede den russiske præsident Putin, at han har udstedt ordrer til det Russiske Forsvarsministerium om at indlede en delvis tilbagetrækning af russiske militærstyrker i Syrien. Meddelelsen kom fra Hmeymim-flybasen, hvor russiske styrker har hovedkvarter, og hvor han mødtes med den syriske præsident Bashar al-Assad.

»Jeg beordrer Forsvarsministeriet og generalstabschefen til at påbegynde tilbagetrækningen af den russiske militærgruppe til permanente lokaliteter«, sagde Putin til en tilhørerskare af militært personel. »Hen over lidt mere end to år har de russiske militærstyrker, sammen med den syriske hær, givet den mest kampdygtige gruppering af internationale terrorister deres marchordrer. På denne baggrund har jeg truffet en beslutning: Det meste af det russiske militærkontingent, der er i den Syriske Arabiske Republik, vil vende hjem til Rusland. I vender sejrrige hjem til jeres slægtninge, forældre, hustruer, børn og venner. Jeres fædreland venter på jer, mine venner. God rejse hjem, og tak for jeres tjeneste«, sagde Putin og advarede dernæst: »Hvis terrorister igen skulle løfte hovedet, vil vi levere dem et sådant slag, som de endnu ikke har set.

Vi vil aldrig glemme de dødsfald og tab, vi har lidt i anti-terrorkampen, både her i Syrien og i Rusland. Men det vil ikke tvinge os til at folde hænderne og trække os. Det er ikke vores nationale karaktertræk. Tværtimod, så vil disse minder give os yderligere styrke til at udrydde denne absolutte ondskab – international terrorisme – uanset, under hvilken

forklædning, den måtte skjule sig ...

«Dette er, hvad militærtjeneste handler om; dette er førsteprioritet for dem, der har helliget deres liv til at tjene deres folk», sagde præsidenten. »Ved at hjælpe det syriske folk bevare deres statsdannelse og modgå terrorangreb, har I leveret et knusende slag til dem, der åbenlyst og frækt truede vores land.«

Den syriske præsident Assad sagde, idet han takkede Putin for at hjælpe Syrien, »De resultater, vi har fået, er meget signifikante og betydningsfulde for os. Mødets spørgsmål – ødelæggelsen af militante kæmpere fra ISIS – er afgørende for hele verden. Vi tacklede det«, sagde Assad.

Generalløjtnant Sergei Surovikin, øverstbefalende for den russiske styrke i Syrien, rapporterede, at det militære kontingent allerede er begyndt at trække styrker tilbage, inklusive 25 fly og militærpersonel fra militærpolitiet, kommandoenheden, felthospitalet og minerydningscentret. »Den resterende styrke vil kunne tackle sine opgaver lige så effektivt.«

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin (midten) sammen med den syriske præsident, Bashar al-Assad (venstre) og den russiske forsvarsminister, Sergei Shoigu (højre).

Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika.

Tale af Hussein Askary på Schiller Instituttets konference i Tyskland, 25. nov., 2017

Der er intet urealistisk ved det, jeg her fremlægger om Sydvestasien og Afrika. Grunden til, at jeg er forhåbningsfuld, er, at det nye paradigme inden for internationale relationer har fået fodfæste, og den gamle imperieorden blegner. Den anden, mere subjektive grund til at være optimistisk er, at vi vil fortsætte med at kæmpe for at få dette til at ske.

Imperiet lurer stadig farligt, som en såret tiger, og kunne angribe. Imperiets ideologi med dets aksiomer og overbevisninger om forholdet mellem menneske og natur, mellem menneske og menneske og mellem nation og nation, vil fortsat være en kilde til fare for den menneskelige race. For eksempel, den overbevisning, at penge får ting til at ske. Eller miljøforkæmpernes idé om, at menneskelige aktiviteter for at hæve samfundets levestandard altid har en negativ virkning på naturen og miljøet, og at menneskene simpelt hen bør forhindres i at vokse i antal, og i en voksende levestandard.

Download (PDF, Unknown)

»Med det voksende tempo mod Verdenslandbroen, må særlige anklager Mueller gå!« Dansk Udskrift. Schiller Institut Nyt Paradigme Webcast, 7. dec., 2017, med Helga Zepp-LaRouche

I Europa ser det endnu mere dystert ud, for de europæiske nationer befinder sig i en totalt kaotisk tilstand. Der er de øst- og sydeuropæiske nationer, der ønsker at gå sammen med Kina i Bælte & Vej Initiativet; der er et totalt hysteri fra EU's side og også i vid udstrækning fra den tyske regerings side – hvad der så er tilbage af den – og som siger, »Kina opsplitter Europa«. Hvilket ikke er sandt! Kinesernes svar på denne anklage var, at Kina ikke behøver opsplitte Europa, det har det allerede selv gjort. Men der finder ingen diskussion sted i Europa om bankopdeling. Faktisk traf EU for blot et par uger siden beslutning om nye retningslinjer, der forbyder bankopdeling. De europæiske nationers overlevelse og disse EU-politikker er således uforenelige.

Vi må have en offentlig diskussion i Tyskland om f.eks., at vi må vende tilbage til den form for kreditpolitik, vi havde i perioden efter krigen med Kreditanstalt für Wiederaufbau (Kreditanstalt for genopbygning); men, vi må have finansiering af realøkonomien, og hele denne kasinoøkonomi må lukkes ned.

Jeg mener, at den største fare lige nu består i et ukontrolleret kollaps. Disse advarsler fra Bundesbank og BIS

er virkelig en advarsel om, at folk må se at vågne op og ændre politik, før det er for sent: Så gå sammen med os i kampen for at få Glass-Steagall på dagsordenen, også i de europæiske lande.

Download (PDF, Unknown)

Extending the New Silk Road to Southwest Asia and Africa: A vision of an Economic Renaissance

---

Briterne og saudierne bruger deres Yemen-blodbad til at forsøge at lancere krig mod Iran

5. dec., 2017 – Det britiske Imperium forsøger, gennem deres saudiske aktiv og medskyldige elementer i Washington, at udløse en bredere, regional krig mod Iran, i hele Mellemøsten. I Yemen, hvor saudiernes indsats er gået til yderligheder i løbet af de seneste tre uger, ses dette af mantraet, der

konstant følges af saudierne og de vestlige medier, hvor de konstant betegner houthiernes Ansarullah-bevægelse som »allieret med Iran«. For eksempel hævdede den saudiske ambassadør til Yemen, Mohammed al-Jaber, at de såkaldte forbrydelser, begået af houthierne, for en stor del skyldes deres »iranske uddannelse«.

En rapport fra *Xinhua* fra 4. dec. citerer en militær kommanderende, der er loyal over for den tidligere yemenitiske præsident, Ali Abdullah Saleh, der blev dræbt i går (4. dec.), og som rapporterer, at »i nattens løb nedkastede fly fra [den saudiske] koalition våben og diverse former for kommunikationsudstyr til de kommanderende, der anfører den anti-houthiske opstand i Sana'a«. *Xinhua* rapporterer ligeledes, at U.A.E.-udenrigsminister Anwar Gargash den 3. dec. tweetede, »at opstanden mod de iranskstøttede houthi-oprørere 'have brug for støtte' for at 'beskytte den Arabiske Halvø mod Iran'. Desuden rapporterer *Xinhua*, at »pro-Saleh-soldater også fik luftstøtte fra saudiskledede krigsfly under nattens kampe med houthier, der gjorde fremskridt og indtog væsentlige nabolag i Sana'a«.

Teheran er kommet med en stærk respons. »Yemens befolkning vil få sine aggressorer til at fortryde deres handlinger«, sagde Irans præsident Hassan Rouhani i en fjernsynstransmitteret tale her til morgen, rapporterer AFP. Tasnim-nyhedsbureauet citerede kommandør for den Islamiske Revolutionsgarde, generalmajor Mohammad Ali Jafari, der hyldede Salehs død som den seneste episode i at modarbejde en række komplotter, inklusive i den kurdiske region af Syrien og i Irak, som de giver saudierne skylden for.

Rapporter på jorden i Yemen maler et grumt billede af det, der ville være sket, hvis det var lykkedes den tidligere præsident Ali Abdullah Saleh at flygte fra Sana'a og slutte sig til den saudiske koalition. Det, de rapporterer, er, at en reel borgerkrig ville være brudt ud i hovedstaden og i andre områder, der har været under Houthi-Saleh-koalitionen (dvs.,

alliancen mellem Ansarullah-bevægelsen/militsen og Salehs Almene Folkekongresparti (GPC)).

Situationen i hovedstaden er nu under kontrol, og houthierne opfordrer det tilbageværende lederskab af GPC til at gentilslutte sig alliancen.

Saudierne har ikke evnen til at imødekomme den irregulære krigsførelse, lanceret af houthierne i et bjergrigt land, hvor konventionelle hære og våben er forældede, som tilfældet også var i Afghanistan. Uden at have en intern styrke, såsom det mislykkede Saleh-kup, er det næsten umuligt at besejre sådanne styrker, som det sås i Afghanistans tilfælde. Det eneste våben, der er tilbage, er masseudsultning af hele befolkningen.

På regionalt plan foretager saudierne og deres støtter i Storbritannien og USA nu træk for at optrappe imod Iran. Dette udfald og fremstød for en militær konfrontation med Iran kunne atter engang føre til, at hele Golfen og Sydvestasien sættes i brand.

Foto: Yemens tidligere præsident, Ali Abdullah Saleh, der den 4. dec. blev dræbt af houthi-oprørere.

Schiller Institute Special Report: Extending the New Silk Road

to West Asia (Middle East) and Africa: A Vision of an Economic Renaissance,

This **246-page** special report was released in **November 2017**. It was authored by Hussein Askary and Jason Ross and a Schiller Institute team.

Here is the introduction to the report, followed by the Table of Contents.

Order information:

Please order from The Schiller Institute in Denmark.

Tel: 53 57 00 51; 35 43 00 33, mich.ras@hotmail.com

Printed version: 400 kr. regular mail; 425 kr.via Quickbrev

Pdf: 200 kr.

Payment to The Schiller Institute

Homebanking: 1551-5648408

Giro: 5648408

The report can also be picked up at our office:

Sankt Knuds Vej 11, basement left, 1903 Frederiksberg.

Please call or write to arrange: 53 57 00 51; 35 43 00 33,
mich.ras@hotmail.com

Introduction:

Download (PDF, Unknown)

Table of Contents:

Preface

Introduction

A New Global Paradigm	11
China's Role in the Economic Renaissance of West Asia and Africa	14
What is Win-Win Philosophy?	16
The Age of Mega-Projects Is Back	21
Redefining 'Sustainable Development'	22
'Helping' or Empowering Africa	24
The African Union Aims High	25
Africa Must Leap Ahead, Not Crawl Forward!	28
Chapter 1: West Asia: The Silk Road's Crossroads to the Mediterranean and Africa	29
Egypt: A Bridge between Asia, Europe and Africa	30
Chapter 2: The Silk Road Reaches Africa	33
China in Africa: Myths or Facts	36
Europe, not China, Is Engaged in Land Grabbing in Africa	37
Defining an African Future	40
Chapter 3: The Economic Science Behind the World LandBridge	41
What is Infrastructure, Really?	41
Economics: The Ultimate Science	41
Platforms: Artificial Environments	44
Energy Flux Density	45
Power and Energy	45
Promethean 'Fire'	46

Aspects of the 'Synthetic Environment' 48

Materials 48

Water 49

Transportation 50

Energy 53

Space 55

A Future Platform: Nuclear Fusion 56

Nuclear Power: Fission and Fusion 56

Benefits of Fusion 58

New, Unique Applications of Fusion 59

Conclusion 60

Chapter 4: Financing Regional and National Infrastructure 63

Money vs. Credit 63

Credit and Productivity 64

Invariance of Historical and Modern Examples 66

President Roosevelt's RFC 68

A Southwest Asia/Africa Regional Infrastructure Bank 69

Cooperation with International Development Banks 70

Public-Private Partnerships Cannot Substitute 73

Appendix: Egypt: Internal financing of development 74

A National Reconstruction and Development Bank 74

Appendix: "LaRouche on Money vs. Credit" 75

Chapter 5: Demography and Development 77

Case Study: Egypt–Myth of Overpopulation 79

Moving Forward and Outward 80

Egypt Reclaims the Desert 81

The New Nile Valley 82

Chapter 6: Integration of West Asia with the New Silk Road 85

The Bridge Among Continents 85

Completing the Land-Bridge Westward 87

Proposed Corridors Integrating Arab States 90

A Common Enemy: The Desert 91

Attacking the Desert from the Fertile Crescent 91

Petrochemicals: Industry of the Future 99

Plastics 100

Appendix–Case Study: Syria’s Reconstruction Project Phoenix
103

Financing Reconstruction in a Nation Ruined by War? 105

Physical-Economic Development 106

Syria and the New Silk Road 106

Conclusion 108

Chapter 7: Africa – Transport Network Integration 111

Colonial Legacy 113

Dependency on Roads 114

Landlocked Nations 116

Turning a Crisis Into an Opportunity 118

A. The Nile Basin and East Africa 119

Creating a Powerful North-South Axis 119

East Africa's Economic Corridors 125

B. Southern Africa 134

Roads, Rails and Ports in Southern Africa 134

The South African High-Speed Rail Project 135

Gautrain 137

When Will South Africa Convert to Standard Gauge?138

Africa's North-South Corridor 138

Africa Tomorrow 142

C. West and Central Africa 142

Fast Track Development Perspective for West and Central Africa
142

Ports Connecting to the BRI 144

Development of West Africa 145

Development of Central Africa 147

Mechanized Agriculture: Africa Can Feed Itself and the Rest of
the World 147

D. North Africa 147

Dreams and Setbacks 149

Highway Networks 149

Maghreb Railway Networks 151

Trans-Maghreb High-Speed Rail 152

Morocco Joins the BRI: Tanger-Med Port and Technopolis 154

Algeria Joins, Too! 156

Bridging the Gap Between Europe and Africa 157

Chapter 8: Africa – Water Resources Development 161

Managing the Water Cycle as a Cycle 163

Category 1: Management of Land Flow 165

Into the Future: How Africa Can Lead the World 169

Category 2: Weather Control 170

Category 3: Desalination of Ocean Water 174

Africa's Water Future 175

Case study: The Nile Basin 175

The Linear Facts 176

Lost to Evaporation 177

Hydropower, Water Management, Agricultural Development 181

Chapter 9: To Power Africa, Go Nuclear! 185

Energy Requirements 185

An African Visionary: Diop 189

Chapter 10: Africa – Food Security: Realizing Africa's Vast Agricultural Potential 193

Land and Yield 195

China's Contributions 197

Lake Chad Basin 198

Sudan 200

Commitment to Transformation 200

Chapter 11: Africa in Space 203

New Space Nations 204

Space as a Driver for Development 205

A World-Class Science Project

206 Case Study – South Africa: Looking to the Heavens to Develop the Continent 208 Scientific Orientation 209

Imagination and Wonder 211

Space Technology Can Support Africa's Development Goals 212

Working with China and the BRICS 213

Chapter 12: Conclusions and Recommendations 215

The Political and Economic Context 215

Some Necessary Axiomatic Shifts 217

Recommendation: Understanding Physical Economics 218

Recommendation: Financing Infrastructure 219

Recommendation: Science and Technology 220

Recommendation: Transport 220

Recommendation: Power 221

Recommendation: Water 221

Recommendation: Agriculture 222

Chapter 13: Selection of Proposed Mega Projects in Africa 225

Pan-African High-Speed Rail Network 225

Regional and Continental Corridors 227

New Suez Canal and Industrial Zone 229

Transaqua: The Centerpiece of Africa's Development 231

Grand Inga Dam Project 237

South African Nuclear Program 239

Sicily-Tunis Connector – TUNeIT 242

Gibraltar Euro-African Tunnel 245

**»Den Nye Silkevej er en ny
model
for internationale
relationer«**
**Hovedtale af Helga Zepp-
LaRouche
på Schiller Institut
konference,
25.-26. nov., 2017,**

Frankfurt, Tyskland: »At opfylde menneskehedens drøm«

»Jeg mener, at den Nye Silkevej er et typisk eksempel på en idé, hvis tid er kommet; og når en idé på denne måde først er ved at blive en materialistisk virkelighed, bliver den til en fysisk kraft i universet. Jeg har personligt haft mulighed for at se udviklingen af denne idé, der på mange måder reelt set begyndte med dette store menneske – min ægtemand, Lyndon LaRouche; der, for mange årtier siden – for næsten et halvt århundrede siden – fik ideen om en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden. Dette blev dernæst mere manifest i 1970'erne, '80erne og især i 1991, da Sovjetunionen opløstes, og hvor denne idé om at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden blev meget fremtrædende.«

Download (PDF, Unknown)

**Yemen:
Fouad al-Ghaffari, Yemens
Kontor
for Koordinering med BRIKS,
sender bevægende videohilsen**

til Schiller Instituttets konference i Tyskland

Det følgende er en af mange internationale hilsener til Schiller Instituttets konference, »At opfylde menneskehedens drøm«, der fandt sted i Tyskland 25.-26. nov., fra mange fremtrædende personer i hele verden:

Yemen: Fouad al-Ghaffari, stifter af Kontoret for Koordinering med BRIKS (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) og præsident for Yemen BRIKS Ungdomskabinet, præsenterede en smuk, 15 minutter lang video

med en rapport fra stedet og sender sine hilsener og hilsener fra mange af sine medarbejdere, der, på trods af de barske forhold i selve Yemen, arbejder ihærdigt for det fulde LaRouche-program i samarbejde med det kinesiske initiativ for Ét Bælte, én Vej (OBOR), den Nye Silkevej.

Fra Yemen afspillede han videobudskabet og sagde til publikum, der var forsamlet i Tyskland, »med en hel del smerte, blandet med håb, indspiller vi dette fjerde budskab på afstand, i dag, 17. okt., for at hilse jer, Schiller Instituttet, på jeres konference. Jeg hilser jer fra Sana'a Internationale Lufthavn. Den er lukket pga. saudisk aggression og har forhindret mig i at deltage i jeres konference, og ligeledes forhindret titusinder af yemenitter i at rejse for at få lægebehandling eller tage deres uddannelse eller udføre deres arbejde. Dette er en forbrydelse, som hele verden er vidne til.«

Hilsenen sluttede med en appel om »et nyt kapitel i bogen for de nye, internationale relationer«, som er blevet meget

fremmet af præsident Trumps besøg i Kina. Dette besøg, sagde han, indeholder håbet om at »erstatte en doktrin for internationale relationer, der bragte sorg og ødelæggelse til verden, og som aldrig burde have eksisteret«, således, at menneskeheden nu kan bevæge sig »fra systemet for regimeskifte til det mere naturlige system for suveræne nationer, der forenes omkring drømmen om én menneskehed«.

(Se også video: <https://www.youtube.com/watch?v=ZRDgTc2vHg4>)

Se også: RESOLUTION:

»For en afslutning af krigen og den humanitære krise i Yemen«.

Vedttaget på Schiller Instituttets internationale konference, 25.-26. nov., 2017